A°. 1835. N°. 34.

ZONDAG DEN 26sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat er geene redenen meer bestaan, om de provisionele wijziging van het Reglement op de Scheepvaart, vastgesteld bij Onze Publicatie van den 28sten December 1833, langer in stand te houden.

ZOO IS HET, dat Wij, gehoord den Kolonialen Raad in deszelfs vergadering van den 3den Maart 1835.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, gelijk Wij zijn doende bij dezen.

ART. 1.

De Publicatie van den 28 December 1833, Gouvernements-blad c. a, No. 16.) wordt, voor zoo verre daarbij eene provisionele wijziging van het Reglement op de Scheepvaart is vastgesteld, van en met den dag, waarop deze zal worden afgekondigd, afgeschaft en buiten effect gesteld; zoodanig dat voortaan alle Nederlandsche Schepen en Vaartuigen, die regtstreeks uit het Moederland komen, zonder eenige vreemde haven, welke ook, te hebben aangedaan, en zonder in zee met eenig Vaartuig eenige communicatie te hebben gehad; als mede de Schooners of Vaartuigen, behoorende aan de Plantaadje in de districten *Nickerie* gelegen niet meer door den, zich op de Fortresse *Amsterdam* bevindenden Officier van Gezondheid zullen behoeven te worden gevisiteerd; blijvende echter deze maatregel ten aanzien van alle andere Vaartuigen, met name ook van de Vaartuigen, onder Nederlandsche vlag varende, doch niet regtstreeks uit het Moederland of van de districten *Nickerie* komende, in volle kracht.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo* den 25 April 1835, het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteits Regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd ten zelven dage.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat het na de volledige opheffing van het houden van Quarantaine, zoo als zulks bij Onze Publicatie van heden is verordend, niettemin van belang is, om zich van den gezondheids toestand der Equipagien op vreemde Vaartuigen zoo veel doenlijk te verzekeren.

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs vergadering van 3 Maart 1835.

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij dezen.

ART. 1.

De Bevelhebbers der Schepen en Vaartuigen, welke niet varen onder Nederlandsche Vlag, en wier destinatie is naar de Kolonie *Suriname*; zoo mede de Vaartuigen, welke derwaarts bestemd, onder Nederlandsche Vlag varen, doch niet regtstreeks komen uit het Moederland, of deszelfs West-Indische Bezittingen, zullen voorzien moeten zijn van eene Gezondheidspas, afgegeven door de bevoegde Autoriteit, ter plaatse, van waar zij zijn uitgezeild, en geviseerd, door den Nederlandschen Consul aldaar residerende, voor zoo verre die aldaar aanwezig is.

ART. 2.

Bij het ontbreken van zoodanige Gezonds-passen zullen de in art. 1 bedoelde Schepen en Vaartuigen onder Quarantaine worden gelegd, van wel meer, maar niet minder dan *drie* dagen, ter beslissing van den Gouverneur Generaal.

ART. 3.

De Bevelhebbers der Nederlandsche Schepen en Vaartuigen, die regtstreeks uit het Moederland, of deszelfs West-Indische Bezittingen komen, en eenige vreemde haven hebben aangedaan, zullen zich van eene Gezondheids-pas moeten voorzien, door de bevoegde autoriteit ter laatstgemelde plaats afgegeven, en door den aldaar residerenden Nederlandschen Consul, voor zoo verre die aanwezig is, geviseerd, op poene als bij art. 2 is vastgesteld.

ART. 4.

Op de Nederlandsche en vreemde Oorlogs-Vaartuigen zijn bovenstaande bepalingen niet toepasselijk.

ART. 5.

Het bezit van eene behoorlijke Gezondheids pas zal geenzins het effect hebben, om de in art. 1 en 3 vermelde Schepen en Vaartuigen te verschoonen van de geneeskundige visitatie te Fort *Amsterdam*, maar zal deze visitatie in weerwil van dat bezit plaats hebben.

ART. 6.

De tegenwoordige Publicatie zal kracht van wet hebben met den eersten October des tegenwoordigen Jaars.

En op dat niemand eenige onwetendheid hiervan voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo* den 25 April 1835, het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd ten zelven dage,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 25 April 1835.

(20553) Alzoo H. A. TIRION en J. ZAAL, in qualiteit als Administrateur van de Plantaadje *Voorburg*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slaven genaamd *Membre*, *Fredrik*, *Maij*, *Monkie* en *Bébé*, van gemelde Plantaadje af en op hunne privé namen over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO den 23 April 1835.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:
JOHANNES ANTONIUS MERTENS, *jongman*, geboren te *Brielle* en LOUISA CORNELIA WESTMAAS, *jonge dochter*, geboren alhier en beiden alhier woonachtig.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den [illegible], Kapt. Joseph Lorvey, van *Boston*.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT BRITTANNIE.

LONDEN, 1 *February*. In den *Morning Post* leest men het volgende:

De zending van den Graaf Pozzo di Borgo naar Londen houdt de aandacht meer gebonden dan wij het onderwerp waardig keuren.

Deze zending wordt door de lieden van het Russische hof, die middelen bezitten om naauwkeurige berigten te hebben, aangemerkt als een maatregel van bloote beleefdheid en voorzorg, en slechts ontsproten uit den vurigen wenschen des Czaars om met het minst mogelijke verwijl de in het departement der buitenlandsche zaken ontstane verandering te doen opvolgen door het zenden aan het Hof van St. James van eenen vertegenwoordiger Zr. M., die in de diplomatie den eersten rang bekleedt. Het is ter beantwoording aan dezen zeer natuurlijken wensch, dat de Keizer besloten heeft de functiën van Russisch gezant te Parijs voor eenige weken, aan eenen zaakgelastigde toe te vertrouwen, gedurende den tijd dat de Graaf Pozzo di Borgo als Ambassadeur van Z. M. in Engeland zal vertoeven.

Wij gelooven niet, dat het tijdstip, wanneer de graaf van Worontzow, blijvend Ambassadeur aan ons Hof, in Engeland zal aankomen om zijne diplomatieke functiën op te vatten, alreeds is bepaald, maar dat zulks nog eene wijl is uitgesteld, vermits zoowel te Petersburg als aan al de hoven van Europa het voornemen moet bestaan om voor dat het nieuwe parlement is bijeengekomen, geene der aangelegenheden van Europesche onderhandeling te doen herleven, welke de laatste Minister van buitenlandsche zaken, geraden heeft te hebben, oordeelde onafgedaan te laten, aangezien zulks voorbarig zoude wezen.

ADVERTISSEMENTEN.

(20556) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 1sten Mei 1835, 's morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de groote Rijweg van *Combé*, bekend onder La. A. No. 18; aankomende CHRISTINA NIBUR.

Paramaribo den 25 *April* 1835.

(20400) De KURATOR en WEESMEESTER der *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 1sten Mei, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschreven Kamer, door den Vendumeester J. E. LIJONS, publiek doen verkoopen: *MEUBELAIRE GOEDEREN, MANS KLEEDEREN*, enz. enz. aankomende de Boedel HENDRIK EILDERT DE VRIES, CHRISTIAAN GOLLENSTEDE, FRANÇOIS BEUDEKER en JOHAN BARTHOLDT BURCHARD van BROEKE HOEKSTRA.

Paramaribo den 24 *April* 1835.

C. A. FISCO,
2de Commies.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ van *WELDADIGHEID.*

*** Vergadering van Bestuurende Leden, op Dingsdag den 28sten April 1835, 's avonds ten 7½ uren, in het Locaal van de Loge *Concordia*.

De 2de Algemeene Secretaris,
P. VOS.

(20412) Op aanstaande Woensdag den 29 April, des namiddags 4 uren, *VENDU* der SLAVEN van den Heer J. H. JUDEN; laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Akkerboom*, door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

TE KOOP.

(20416) Een wel gesitueerd en van goed hout getimmerd *HUIS* en *ERF*, voorzien van alle comoditeiten; staande en gelegen aan de *Graven Straat*, La. B. No. 49; thans bewoond door GERARDUS WESENHAGEN. Te bevragen bij

M. SANCHES.

(20430) L. FESSLER voornemens zijnde, om per het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. HILLERS te vertrekken, neemt bij deze afscheid van zijne Vrienden en Bekenden, en heeft de Heer H. KLINT tot zijnen generalen Gemagtigden aangesteld.

(20409) H. J. A. WITTERING, is voornemens de Kolonie voor een korten tijd te verlaten.

Mengelwerk.

ABYSSINIE.

(*Vervolg en slot van No.* 33.)

De landhuishoudkunde staat bij de *Abyssiniers* op gelijken trap als de overige deelen der beschaving. Hunne huizen zijn alles behalve zindelijk. Het land wordt slordig bebouwd, en de boeren maken van geene dier middelen gebruik, welke bij ons den natuurlijken rijkdom van den grond zoo verhoogen. Zij gebruiken eene kleine ploeg, welke de landman met de eene hand bestuurd, terwijl de andere met eenen stok gewapend is, waarmede hij een koppel forsche ossen slaat. De koeijen worden nooit voor de ploeg gespannen, men spaart hen voor de slagterij; terwijl men daarentegen nimmer een os slagt, dan wanneer hij niet meer in staat is om de ploeg voort te trekken. Wanneer men een nieuw stuk land voor de bebouwing der veldgewassen wil ontginnen, wordt al het bosch en struikgewas daarop nedergehakt, op hoopen gehaald en dan in brand gestoken. Als het verbrandt is, ploegt men de aarde twee of drie malen, die dan ter bebouwing geschikt is.

In het [illegible]tijd, worden de velden, die het verst van de dorpen gelegen zijn, dikwijls door de varkens en de apen verwoest. Deze apen zijn zeer gevaarlijk: zij vallen vooral de jonge meisjes zonder verdediging aan, en als zij eenigen wederstand ontmoeten, kent hunne woede geene palen. De pokken sparen de apen van *Abyssinie* niet, tegen het gevoelen der geneeskundigen, die deze ziekte enkel aan den mensch toekennen. Vooral in de nabijheid der bergen, zijn de apen zeer talrijk, en alleen het midden der groote vlakten is voor hunnen aanval gedekt. Men ziet troepen van apen, de veldhoeders op de vlugt jagen, en niet wijken, voor dat er onderstand uit de naburige dorpen komt, om hen te verdrijven; en dan nog is hunne terugtogt zeer langzaam, als men geene vuurwapens tegen hen gebruikt. Als de nijlpaarden verschijnen, keeren de apen naar hunne bosschen; maar de landman bevindt er zich niet beter bij, want hoewel zijne oogst nu gedekt is, vermindert dagelijks zijne kudde.

Men zaait in de maand Junij, na een paar dagen regen, koren, garst, hennep, boonen en eene soort tarwe, *arras* in *Tigré* genoemd. De *marshell-daguzu* en de *taffagi* of roode *taff*, worden tegen het begin van Mei gezaaid. In October oogst men deze granen; de witte en zwarte *taff* die men tegen het begin van Augustus zaait, oogst men in November en December. Andere granen *shunberra* en *bursine* genaamd, zaait men op de oneven dagen, *épaguma* genoemd, tusschen Augustus en September om in December en Januarij geoogst te worden. Aan den oever der rivieren bebouwt en zamelt men in, gedurende het gansche jaar, dewijl de aarde er gedurig kan besproeid worden met behulp van kleine sloten, tot dit oogmerk door eenige ijverige landbouwers gegraven. Het regensaisoen bevat de maanden Junij, Julij en Augustus en heet *corrumpta*, het volgende *coi* en het laatsten *asmerna*.

De aarde wordt met eene menigte slechte kruiden bedekt, van eene sterke groei kracht, die den oogst zouden verstikken, indien men hen niet uitrukte, voor dat de koren-aren zich vertoonen. Dit werk waartoe de inwoners elkander wederzijds ondersteunen, geschiedt met veel plegtigheid. Ieder opperhoofd verzamelt alle zijne soldaten, en plaatst zich aan hun hoofd; voor dat zij in het veld treden, leggen zij hunne wapens af, stellen zich op eene rei, zingen in koor een toepasselijk lied, en door eene vrouw gevolgd, doorlopen zij aldus het veld in hunnen voortgang, alle onkruid uitrukkend. De werklieden der landhoeven, de kinderen en jonge meisjes, rapen alles achter hen op, en brengen het naar de zoom van het veld. Vooral in de maand September, houden de opperhoofden aldus hunne soldaten bezig, om de witte *taff*, hun geliefkoosde plant, te beveiligen. Van dezen togt teruggekeerd, onthalen zij hun tegen op raauw vleesch en maïs. Deze maaltijd is het zoetste loon huns arbeids, want om den soldaten genot en den vreemdelingen eer te geven, kent men in *Abyssinie* niets boven een stuk raauw koe-vleesch met een kop maïs of *tsug*.

Ondanks dezen trek tot raauw vleesch, is de kookkunst genoegzaam bij de *Abijssiniers* gevorderd. Na het wild schoon gemaakt te hebben, wasschen zij het ten minste twaalf malen telkens met versch water en behandelen de visch met dezelfde zorg. Deze twee geregten worden met een mengsel van lange peper, uijen en zout klaar gemaakt, waarbij men boter en specerijen voegt. Weinig europeesche keelen zijn bestand tegen deze saus, welke *dillack* heet. Schapen en varkensvleesch worden somtijds op deze wijze bereid, doch men houdt zich meestaal tevrede, om het te doen koken of roosteren. Een schotel die zeer bemind is in *Abijssinie*, doch bij ons slecht zou aarden, is een varkens- of lamspens, op de volgende wijze klaar gemaakt: men roostert en hakt de lever fijn, men voegt er een gedeelte bij van die zelfstandigheid der ingewanden, welke nog niet verteerd is, en na in dit mengsel eenige droppels gal gestort te hebben, maakt men het geheel toe, met *horzy*, eene toespijs uit roode peper en zout vervaardigd. De koks maken nog eene andere saus van eene zachte zelfstandigheid, uit de ingewanden der koe getrokken, die zij met mosterd, *horzy* en boter doen koken, om als toespijs bij raauw ossenvleesch te gebruiken. Maar het meesterstuk der *Abijssinische* kookkunst, dat alleen op de voornaamste tafels verschijnt, is de *chalkiner*, eene malsch en lekker stuk, dat men in zeer dunne schijfjes snijdt. Men bereidt het, zonder het te doen koken, met witte peper gemengd, met eene groote hoeveelheid van die olieachtige stof, welke uit de knieën en uit de voegen der overige leden loopt. Den vreemdelingen dient even gaarne de *sherro* voor, een aangenaam mengsel uit meel, boter en peper bestaande, dat in korten tijd gemaakt wordt.

De welleventheid der *Abijssiniers* bestaat voornamelijk, om hunne gasten te verstikken; het zekerste middel om hun te behagen en hunne achting te verwerven, is veel te eten, want zij weten de achting die men hun toekent, na de eetlust af. Evenwel maken zij in oorlogstijden, en op marsch meer werk van hun die matig leven.

Het geld wordt in *Abijssinie* niet als middel van ruiling gebezigd. De gangbare munt bestaat in stukken katoen, ter waarde van eenen dollar; als het geringere sommen betreft, verdeelt men het stuk in daarmede overeenkomstige deelen. Eene schoone koe kost 4 of 5 van deze stukken, een varken 2 of 3 en een schaap van 3 tot 6. Honig, boter en koren zijn zeer goedkoop. Dit middel van ruiling heeft de overhand bekomen, dewijl het noorden en het midden van *Abyssinie* veel katoen voortbrengen. De belastingen worden in natura betaald, en somtijds in goud, aan de distrikts-opperhoofden, die van hunnen kant eene jaarlijksche schatting opbrengen aan den *Ras*, wiens heerschappij zij erkennen.

De *Abysiniers* hebben een geregeld wetboek uit het oude testament getrokken, maar het goeddunken der opperhoofden besluit meestal na willekeur in regtszaken. Die kleine dwinglanden zijn groote minnaars van de lange en gewone jagt, maar zij sparen de watersnippen, ganzen eenden en alle watervogels, die voor onzuiver gehouden worden. Hetzelfde bijgeloof beschermt het haas en het kleine varken, wiens huid men evenwel tegen de jicht en soortgelijke ziekten bezigt.

Abijssinie brengt zeer schoone paarden voort maar ook vele schadelijke beesten, vooral slangen die dikwijls vreeslijk groot worden. De heer *Coffin* heeft het lijk gemeten van een dezer dieren die jong gedood scheen. Het was meer dan veertig voeten lang. Zijn voorhoofd was met hoornen gewapend waarvan de inwoners muziektuig maken; zijn ligchaam was schrikkelijk hard en zijne huid tegen den kogel bestand, zoodat men hem in de oogen had moeten schieten, om hem te dooden. Deze slangen vallen menschen en beesten aan. De roofvogels van het valken geslacht zijn er zeer talrijk, terwijl de zangers welker vederen zeer schoon en wier stemmen zeer welluidend zijn, maar in klein aantal zijn.

De opgegevene daadzaken die te zamen een getrouw, hoewel onvolkomen tafereel geven van de zeden, gewoonten en natuurlijke hulpbronnen van *Abyssinie*, wijzen aan, dat dit land nog op een zeer lagen trap van beschaving staat. *Europa* door kennis en magt tegenwoordig zoo ver boven de andere wereld-deelen verheven, heeft reeds op dezen vruchtbaren grond zaden gestrooid die de toekomst ontwikkelen zal. Maar dit naauwlijks begonnen werk kan alleen door den tijd voltooid worden; het bijgeloof door de onkunde bevestigd, en de twisten van eene menigte opperhoofden die om een voorbijgaand gezag strijden, bieden telkens nieuwe hinderpalen aan den europeeschen hervormingsgeest. Na het vertrek van *Pearce* schijnt de staat van dat gedeelte van *Abijssinie* waar hij geweest is niet verbeterd te zijn; de dood van *Welled Solassé* gaf aanleiding tot eenen bloedigen strijd tusschen verscheiden opperhoofden die zijn gezag wilden erven.

De overwinning is door *Subegadis* behaald, welks verheffing de heer *Salt* die in 1810 betrekking met hem aanknoopte, voorzag, wegens zijnen moed en stout karakter. Het was toen een jongeling, dapper, schrander, onvermoeid, vol stoutheid en werkzaamheid die de *Ak-packa* van *Abijssinie* in zich deed voorspellen. De laatste tijdingen uit dat land berigten, dat hij zich tot een togt tegen *Gondar* gereed maakte, en denkelijk is hij nu reeds gezeteld op den troon, die zijne eerzucht begeerde.

Kolonel *Chartres* (een der grootste deugnieten van de wereld en die langs alle sluiksche wegen groote rijkdom had verworven) het nadeel van een slecht karakter gevoelend, zeide eens: „ofschoon ik geen oortje voor deugd zou geven wil ik gaarne tien duizend pond voor een karakter missen dewijl ik daarmede honderd duizend pond zou verkrijgen." Is het mogelijk, dat een eerlijk man verwaarloozen kan, wat een schrandere schelm zoo duur wilde kopen? vraagt Lord *Chesterfield*.

Digt bij de stad *Orotava* op het eiland *Teneriffe* is een vreeselijke veelhoofdige palm van het soort dat men de drakenboom noemt en door den grooten reiziger *Humbolt* beschreven is. Deze boom staat in den tuin van Mr. *Franqui*. Er bestaan echte bewijsstukken dat de stam van dezen boom zijnen tegenwoordigen grooten omvang reeds in de vijftiende eeuw had bereikt. Hij is bijna 60 voeten hoog en bij den wortel 48 voeten in omtrek. Tien voeten boven den grond verzekerd Sir *George Staunton*, dat zijn middellijn twaalf voeten is. De stam verdeelt zich in eene groote menigte takken, welke in de gedaante van eenen armkandelaar oprijzen en ieder met een bladerenbos eindigen. Nog draagt deze boom bloem en vrucht. In 1819 is de helft van zijnen kroon nedergestort. *Humboldt* houdt deze merkwaardige boom voor eenen der oudste bewoners onzer aarde, want dit soort groeit zeer langzaam, en men stelt dat dezelve wel duizend jaren noodig heeft om zijnen wasdom te bereiken.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.